

«Παλαιόθεν ἐστάθη συνήθεια, ἄνδρες νὰ μὴν ἀνακατώνονται εἰς τὸ ρουφέτιον αὐτό...». (Ἡ εἰσερχομένη εἰς τὸ ρουφέτιον καταβάλλει γρόσια 5. Ὁ ἐργαζόμενος τὴν τέχνην ἐκτὸς τοῦ ρουφετίου καταβάλλει πρόστιμον 10 γροσίων καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν 15 γρόσια).

330

1735. Συμφωνία 18 Ἰαν. «καραβοκυρῶν τῆς Μυκόνου», περὶ ἀλληλασφαλίσεως πλοίων, ἐν 144, σ. 75.

«... ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ βγάνουνε τὸν κάθε χρόνο... εἰς τὸ κοντὶ μερικὸ μισό, τὸ ὁποῖον νὰ τὸ δίνουνε εἰς (τὸν)... ἐπίτροπον... ὁπότε ἤθελεν τύχει νὰ λάβει κανένα καγίκι πείραξι, εἰς τὸν κόρφο τόσον ἀπὸ γούμενα, σίδερο, κῆ κατάρτι καὶ ἀντένες, νὰ λαβαίνει τὴν ζημίαν... ἀπὸ τὰ ἄσπρα τοῦ κοντιοῦ...».

331

1735. Δάνειον ἐπὶ ὑποθήκῃ, ἐν Ἰκαρίᾳ, ἐν 243, σ. 88 ὑποσ. 31. «... βάνει σημάδι τὰ χωράφια... καὶ ὁπότε δὲν τοῦ δώσῃ τὰ ἄσπρα ἕως τὸν χρόνον, νὰ εἶναι... εἰς τελείαν καὶ καθολικὴν πούλησιν...».

332

1736. Κληρονομικὴ διανομὴ ἐν χωρίῳ τῆς Χίου, ἐν 299, σ. 145–146, καὶ ἐν 44^a, σ. 129–130.

«... ἀκομιὴ διὰ τὰ γεροντοτρόφια τοῦ πατρὸς ἔστερξαν ἡ αὐτὴ Η. πῶς νὰ μὴν ἔχει πλέον καμμίαν μετοχὴν, ἐπειδὴ καὶ νὰ εἶχεν χρέος πῶς νὰ τὰ πληρώσου(ν) τὰ ἀγόρια τὴν θανὴν αὐτοῦ, ὅλα ὁμοῦ τὰ χρειζόμενα νὰ εἶναι χορηγῶντες ὁ Ρ. καὶ ὁ Δ., νὰ τὰ ἐξοδιάσουν τὰ ὅσα τρέξουν καὶ νὰ τὸν ζωοτροφοῦν αὐτοὶ οἱ δὲ τῶν, ὡς καθὼς ἔστερξαν... λοιπὸν νὰ μένουν καὶ αὐτοὶ ὁ Γ. καὶ ὁ Δ. ἀνενόχλητοι ἀπὸ τὴν Η. ἀπὸ ὅλες τῶν τῆς μοιρασιᾶς πατρικὰ καὶ μητρικὰ, νὰ μὴ (ἔχῃ) πλέον καμμίαν μετοχὴν, οὔτε εἰς ἑκατό, οὔτε εἰς ἑκακόν, ὡς καὶ τῆς πρὸς αὐτὰς ἀδελφές, νὰ εἶναι ξέπρουκῃ...».

333

1736. Δωρεὰ ἐν ζωῇ μεταξὺ συζύγων, ἐνώπιον νοταρίου καὶ μαρτύρων, ἐν χωρίῳ τῆς Χίου, ἐν 299, σ. 147–148 καὶ ἐν 44^a, σ. 132.

334

1736. Ἀμοιβαία δωρεὰ μεταξὺ συζύγων, ἐν χωρίῳ τῆς Χίου, ἐνώπιον νοταρίου καὶ μαρτύρων, ἐν 299, σ. 152–153 καὶ ἐν 44^a, σ. 132–133.

«... Σ.Μ. καὶ ἡ σύμβιος αὐτοῦ Α... ἐπειδὴ καὶ νὰ εἶναι ὑπέργηρος ὁ αὐτὸς Σ.,... χαρίζει καὶ δωρεῖται αὐτῆς διὰ τελείας δωρεᾶς τὸ ἔχει(ν) του, εἴ τι τοῦ εὐρίσκεται, σπίτια, χωράφια... ἔτσι στέργεται καὶ αὐτὴ νὰ τὸν κυβερνᾷ εἰς τὴν ζωοτροφίαν του καὶ ἂν τοῦ λάχῃ νὰ πληρώσῃ τὸ κοινὸν χρέος, νὰ τοῦ κάμνῃ τὰ χρειζόμενα, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ

χωρίου . . . και πληρώνοντας και αυτή τὸ κοινὸν χρέος νὰ μένουν εἰς τοὺς παῖδας των, πλὴν ἔτι στεργεται και αυτή ἡ ἄνωθεν Α. πῶς χαρίζει και αυτή τὰ ὅσα τῆς εὐρίσκονται εἰς τὸν ἀνὴρ αὐτῆς σπίτια, χωράφια . . . ὅποτε καιροῖς γυρεύσου(ν) οἱ παῖδες αὐτῶν νὰ τίς ἐνοχλήσουν και νὰ πειράξουν πολὺν ἢ ὀλίγον, ὅποιον μέρος ἀπομείνη ἀπὸ τὸ αὐτὸ ἀνδρόγυνον, νὰ εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν του, τὸ αὐτὸ ἔχει, νὰ πουλήσῃ, νὰ χαρίσῃ και ἕτερα ἀνεόχλητα . . . ».

335

1736. Φιρμάνιον σ. Μαχμούτ Α', πρὸς καδῆν Νάξου, ὅπως ὁ ἀρχιεπίσκοπος και οἱ μοναχοὶ τῶν ἐν τῇ νήσῳ καθολικῶν Μονῶν, πλὴν τῆς δεκάτης και τῶν νομίμων δασμῶν, μὴ καταπιέζονται ὑπὸ τῶν κατοίκων διὰ τὴν εἰσπραξίν τοῦ χαρατζίου, ἀνέκδοτον, ἐν ΓΑΚ, φάκ. 162 Π. Ζερλέντη.

336

1736. Πρακτικὸν συμφωνίας ἀπὸ 4 Ἰαν. τῶν τριῶν Κοινῶν τῆς Νάξου («Κάστρο, Μπουργο και ὅλα τὰ χωρία τῆς Ἀξίας»), ἐν 151, σ. 624–625 και ἐν 197, σ. 155–159.

« . . . ἐρχόμενα τὰ αὐτὰ τρία μέρη εἰς θεοφοβίαν, εἰς τελείαν ἀγάπην, εἰς εἰρηνικὴν και ἀκαταζήτητον γνώμην, θέλουν ἀπὸ τὴν σήμερον διὰ παρταμένην τὸς κυβέρνησιν τῶν τριῶν Κοινῶν . . . Καὶ ὅποιον ἀπὸ τὰ τρία Κοινὰ ἤθελεν ἀθετήσῃ και παραβῇ ἀπὸ τοὺς τοιούτους ἀκαταλύτους ταυριασμοὺς και περιστάσεις, νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ μοντουπάκι τοῦ πολυετῆ Καπετὰν πασά ὀσάλια χίλια πεντακόσια. Καὶ τὸ παρὸν πάντα νὰ εἶναι και νὰ γροικᾶται ἰσχυρόν, βέβαιον και ἀγάλαστον εἰς τὸν αἰῶνα . . . ».

337

1736. Διάταξις πΚ. Νεοφύτου Ζ', περὶ προικοδοσίας, ἐν 70, Β', σ. 78–80 και 437–444.

« . . . Γράφοντες . . . γνώμη και τοῦ . . . πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων . . . Μελετίου . . . ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς . . . ἵνα ὁ ὑπὸ τῆς βασιλευούσης ταύτης τῶν πόλεων, και τῶν ἐν αὐτῇ εὐγενῶν ἀρχόντων διὰ κοινήν ὠφέλειαν και θεραπείαν τῆς ἐπηρτημένης πανολεθρίας συγκροτηθεῖς, και διορισθεῖς ἐν τριττῇ τάξει ἀριθμὸς τῆς προικοδοσίας, και ὅφ' ἡμῶν ἐκκλησιαστικῶς τε και συνοδικῶς κυρωθεῖς και βεβαιωθεῖς ὡς ἐμφρόνως και προνοητικῶς και κατὰ θείαν νεῦσιν συντελεσθεῖς, ἔχῃ τὸ κῶρος . . . Καὶ ὅσοι μὲν τῶν ἀρχόντων και λοιπῶν χριστιανῶν ἔφθασαν πρότερον μέχρι τοῦδε προικοδοτῆσαι, πρὸ τοῦ διορισμοῦ τούτου . . . ὑπάρχωσιν ἀνεύθυνοι και ἀθῶοι . . . Ὅσοι δὲ τὸ ἀπὸ τοῦδε και εἰς τὸ ἐξῆς, . . . βούλονται συναλλάγματα γάμων ποιῆσαι και προικοδοτῆσαι ἐκ τῶν τῆς πολιτείας και περιχώρου ταύτης . . . ἀπαξαπάντων χριστιανῶν, ἀρχόντων και ἀρχομένων, εὐγενῶν και ἰδιωτῶν, πραγματευτῶν ἢ τεχνιτῶν, ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν, μικρῶν τε και μεγάλων, πάσης και παντοίας τάξεώς τε και καταστάσεως, εἰ μὲν τῆς πρώτης τάξεως εἶεν, ὀφείλουσι διδόναι διατετιμημένην προῖκα γροσίων πέντε χιλιάδων, συναριθμουμένων αὐτῇ τῶν μετρητῶν ἄσπρων, τῶν τζεβαχερικῶν, τῶν ρουχικῶν και λοιπῶν ἀπάντων πραγμάτων, ὡς μὴ ὑπερβαίνειν τὴν ὅλην προῖκα τὴν ποσότητα (ταύτην). Εἰ δὲ τῆς δευτέρας τάξεως τυγχάνοιεν,

